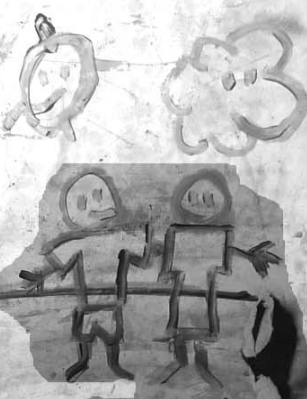


Το βιβλίο "Οριζοντιότητα" πραγματεύεται το παράδειγμα της Αργεντινής και των κοινοτήτων αγώνα που δημιουργήθηκαν μετά την εξέγερση της 19-20 Δεκεμβρίου του 2001. Μέσα από τα ίδια τα λόγια των ανθρώπων που συμμετέχουν σε λαϊκές συνελεύσεις, σε κινήματα ανέργων, σε καταλήψεις εργοστασίων.

Αποτυπώνει την ιστορία μιας μεταβαλλόμενης κοινωνίας, επισημειωμένη από ανθρώπους που παίρνουν τις ζωές και τις κοινότητες στα χέρια τους. Είναι μια ιστορία συνεργασίας, οράματος, δημιουργίας και ανακάλυψης, μια ιστορία πρωτογενούς εμπειρίας συγκρότησης κινήματος.

Διαβάζοντας το βιβλίο, συναντήσαμε στις αφηγήσεις των αγωνιστών και των αγωνιστριών τα προβλήματα που συναντάμε στις εγχώριες κινηματικές διαδικασίες. Συναντήσαμε όμως παράλληλα και τις λύσεις που προσπάθησαν και προσπαθούν να δώσουν οι εκμεταλλεζόμενοι σ' αυτά τα προβλήματα. Τέτοια προβλήματα μπορούν να ξεκινούν από το πώς συγκροτείται μια συνέλευση γειτονιάς και πόση ώρα πρέπει να κρατάει, όταν την άλλη μέρα πρέπει να πάμε στη δουλειά, μέχρι το πώς και με ποιο τρόπο μπορούν να συντονιστούν οι συνελεύσεις γειτονιών και ποια είναι τα όρια των οριζόντιων δομών και της έλλειψης γενικότερης πολιτικής στρατηγικής του κινήματος. Από το πώς οργανώνεται μια κατάληψη ενός εργασιακού χώρου, μέχρι πώς τη διαχειρίζονται οι εργαζόμενοι που δουλεύουν σ' αυτόν, με τρόπο που, και θα διαφέρει από την καπιταλιστική οργάνωση της εργασίας και θα ικανοποιεί τις ανάγκες των καταληψιών και της τοπικής κοινότητας.

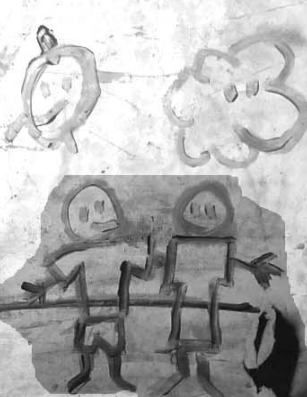


στην κατάληψη  
Ματσάγγου,  
Σάββατο 4/2,  
στις 7,00

Το βιβλίο "Οριζοντιότητα" πραγματεύεται το παράδειγμα της Αργεντινής και των κοινοτήτων αγώνα που δημιουργήθηκαν μετά την εξέγερση της 19-20 Δεκεμβρίου του 2001. Μέσα από τα ίδια τα λόγια των ανθρώπων που συμμετέχουν σε λαϊκές συνελεύσεις, σε κινήματα ανέργων, σε καταλήψεις εργοστασίων.

Αποτυπώνει την ιστορία μιας μεταβαλλόμενης κοινωνίας, επισημειωμένη από ανθρώπους που παίρνουν τις ζωές και τις κοινότητες στα χέρια τους. Είναι μια ιστορία συνεργασίας, οράματος, δημιουργίας και ανακάλυψης, μια ιστορία πρωτογενούς εμπειρίας συγκρότησης κινήματος.

Διαβάζοντας το βιβλίο, συναντήσαμε στις αφηγήσεις των αγωνιστών και των αγωνιστριών τα προβλήματα που συναντάμε στις εγχώριες κινηματικές διαδικασίες. Συναντήσαμε όμως παράλληλα και τις λύσεις που προσπάθησαν και προσπαθούν να δώσουν οι εκμεταλλεζόμενοι σ' αυτά τα προβλήματα. Τέτοια προβλήματα μπορούν να ξεκινούν από το πώς συγκροτείται μια συνέλευση γειτονιάς και πόση ώρα πρέπει να κρατάει, όταν την άλλη μέρα πρέπει να πάμε στη δουλειά, μέχρι το πώς και με ποιο τρόπο μπορούν να συντονιστούν οι συνελεύσεις γειτονιών και ποια είναι τα όρια των οριζόντιων δομών και της έλλειψης γενικότερης πολιτικής στρατηγικής του κινήματος. Από το πώς οργανώνεται μια κατάληψη ενός εργασιακού χώρου, μέχρι πώς τη διαχειρίζονται οι εργαζόμενοι που δουλεύουν σ' αυτόν, με τρόπο που, και θα διαφέρει από την καπιταλιστική οργάνωση της εργασίας και θα ικανοποιεί τις ανάγκες των καταληψιών και της τοπικής κοινότητας.



στην κατάληψη  
Ματσάγγου,  
Σάββατο 4/2,  
στις 7,00

Το βιβλίο "Οριζοντιότητα" πραγματεύεται το παράδειγμα της Αργεντινής και των κοινοτήτων αγώνα που δημιουργήθηκαν μετά την εξέγερση της 19-20 Δεκεμβρίου του 2001. Μέσα από τα ίδια τα λόγια των ανθρώπων που συμμετέχουν σε λαϊκές συνελεύσεις, σε κινήματα ανέργων, σε καταλήψεις εργοστασίων.

Αποτυπώνει την ιστορία μιας μεταβαλλόμενης κοινωνίας, επισημειωμένη από ανθρώπους που παίρνουν τις ζωές και τις κοινότητες στα χέρια τους. Είναι μια ιστορία συνεργασίας, οράματος, δημιουργίας και ανακάλυψης, μια ιστορία πρωτογενούς εμπειρίας συγκρότησης κινήματος.

Διαβάζοντας το βιβλίο, συναντήσαμε στις αφηγήσεις των αγωνιστών και των αγωνιστριών τα προβλήματα που συναντάμε στις εγχώριες κινηματικές διαδικασίες. Συναντήσαμε όμως παράλληλα και τις λύσεις που προσπάθησαν και προσπαθούν να δώσουν οι εκμεταλλεζόμενοι σ' αυτά τα προβλήματα. Τέτοια προβλήματα μπορούν να ξεκινούν από το πώς συγκροτείται μια συνέλευση γειτονιάς και πόση ώρα πρέπει να κρατάει, όταν την άλλη μέρα πρέπει να πάμε στη δουλειά, μέχρι το πώς και με ποιο τρόπο μπορούν να συντονιστούν οι συνελεύσεις γειτονιών και ποια είναι τα όρια των οριζόντιων δομών και της έλλειψης γενικότερης πολιτικής στρατηγικής του κινήματος. Από το πώς οργανώνεται μια κατάληψη ενός εργασιακού χώρου, μέχρι πώς τη διαχειρίζονται οι εργαζόμενοι που δουλεύουν σ' αυτόν, με τρόπο που, και θα διαφέρει από την καπιταλιστική οργάνωση της εργασίας και θα ικανοποιεί τις ανάγκες των καταληψιών και της τοπικής κοινότητας.



στην κατάληψη  
Ματσάγγου,  
Σάββατο 4/2,  
στις 7,00

# ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

## στην κατάληψη Ματσάγγου, Σάββατο 4/2, στις 7,00

Τα τελευταία δέκα χρόνια ο κόσμος γίνεται μάρτυρας μιας έξαρσης "προεικονιστικών" επαναστατικών κινήματων. Κινήματων δηλαδή, που δημιουργούν το μέλλον στο παρόν. Αυτά τα νέα κινήματα δεν δημιουργούν πλατφόρμες κομμάτων ή προγραμμάτων. Δεν αναζητούν τον ένα και μοναδικό ηγέτη. Δίνουν περισσότερη σημασία στο να θέτουν τις σωστές ερωτήσεις παρά να παρέχουν τις σωστές απαντήσεις. Δεν εμμένουν σε δόγματα και ιεραρχίες, αλλά αντίθετα δομούν την άμεση δημοκρατία και την ομόφωνη λήψη αποφάσεων. Είναι κινήματα που βασίζονται στην εμπιστοσύνη και την αγάπη (από την εισαγωγή του βιβλίου).

Το βιβλίο "Οριζοντιότητα" πραγματεύεται το παράδειγμα της Αργεντινής και των κοινοτήτων αγώνα που δημιουργήθηκαν μετά την εξέγερση της 19-20 Δεκεμβρίου του 2001. Μέσα από τα ίδια τα λόγια των ανθρώπων που συμμετέχουν σε λαϊκές συνελεύσεις, σε κινήματα ανέργων, σε καταλήψεις εργοστασίων. Αποτυπώνει την ιστορία μιας μεταβαλλόμενης κοινωνίας, επισημειωμένη από ανθρώπους που παίρνουν τις ζωές και τις κοινότητες στα χέρια τους. Είναι μια ιστορία συνεργασίας, οράματος, δημιουργίας και ανακάλυψης, μια ιστορία πρωτογενούς εμπειρίας συγκρότησης κινήματος.

Διαβάζοντας το βιβλίο, συναντήσαμε στις αφηγήσεις των αγωνιστών και των αγωνιστριών τα προβλήματα που συναντάμε στις εγχώριες κινηματικές διαδικασίες. Συναντήσαμε όμως παράλληλα και τις λύσεις που προσπάθησαν και προσπαθούν να δώσουν οι εκμεταλλεζόμενοι σ' αυτά τα προβλήματα. Τέτοια προβλήματα μπορούν να ξεκινούν από το πώς συγκροτείται μια συνέλευση γειτονιάς και πόση ώρα πρέπει να κρατάει, όταν την άλλη μέρα πρέπει να πάμε στη δουλειά, μέχρι το πώς και με ποιο τρόπο μπορούν να συντονιστούν οι συνελεύσεις γειτονιών και ποια είναι τα όρια των οριζόντιων δομών και της έλλειψης γενικότερης πολιτικής στρατηγικής του κινήματος. Από το πώς οργανώνεται μια κατάληψη ενός εργασιακού χώρου, μέχρι πώς τη διαχειρίζονται οι εργαζόμενοι που δουλεύουν σ' αυτόν, με τρόπο που, και θα διαφέρει από την καπιταλιστική οργάνωση της εργασίας και θα ικανοποιεί τις ανάγκες των καταληψιών και της τοπικής κοινότητας.

<http://matsaggou.squat.gr/>

# οριζοντιότητα

φωνές λαϊκής εξουσίας στην αργεντινή